

! EESMÄRK

Tunneb noorteüritusel kehtivaid ujumisreegleid.

✓ LÄBIVIIMINE/KONTROLL

Juhendaja tutvustab noorteürituse ujumisnõudeid.

Supluskoha piirid piiritletakse liinide ja/või poidega.

Supelrannale või supluskohale peab olema juurdepääsutee.

Sadamatest peavad kohad olema vähemalt 200 m kaugusel.

Vette minnakse juhendajate järelevalvega, kui ei ole kohal vetelpäästjaid.

10liikmelise grupiga on kaasas kaks juhendajat, kellest üks jääb kaldale, aga teine on vees. Juhendajal on käepärast esmased päästevahendid.

Juhendajata vette ei lähe! Ujuda võib piki kallast. Poid paigutatakse kõige lühema noorkotka pikkuse järgi (sügavus on talle rinnuni).

Katsenõue on täidetud, kui noor suudab põhilisi nõudeid oma sõnadega selgitada, hea tava kohaselt on ta laagris ujumiskogemuse saanud.

👍 SOOVITUSED

- ▶ Ürituste korraldaja paneb paika ka ujumiskohta mineku reegli ja täpsustab, kellele tuleb anda teavet ujumaminekust.
- ▶ Poid saavad noorkotkad laagris ise valmistada. Materjaliks sobivad kilekotid, plastpudelid, penoplast, puutokid, pillirookimbud jmt ujuvmaterjal.
- ▶ Teha kohalike ujulatega koostööd, et noorkotkad saaksid oma ujumisose eest „Oskan ujuda!“ märke!
- ▶ Soovituslik teadmine: supluskohas peavad olema tagatud tervisele ohutud tingimused. Temperatuur ei tohi olla alla 16°C ja veevoolu kiirus üle 0,5 m/s, supluskoht ei tohi olla ohtlikult sügav, põhi peab olema liivane või kruusane, lauge, järsakuteta, aukudeta, teravate kivideta ja ujumist segava taimestikuta. Supluskohas ei tohi olla külmaveeallikaid ega keerisekohti.